

ПРАВДА

Независимъ обществовъ Български

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Издатель — Н. Бобевъ.

Писма, пари и др. се адресиратъ:
Администрация в. „Правда“ — Плевенъ
Абонаментна цѣна 4 лева годишно.
странство 8 лева.

— Единъ брой 10 стотинки —

— За обявления по споразумение

Отъ 1 мартъ т. г. се установява въ гр. Плевенъ Старо-загорския АДВОКАТЪ

— Цоню Я. Бръшляновъ

Защитава дѣла прѣдъ всички сѣдилища.

Писалище сръщу паметника
3 — 4

Бр. Е. Пенкови — Плевенъ

Прѣдставителство и складъ за земледѣлчески машини отъ фабриката на HOFFER ET SCHRANTZ — Виена — Будапеща.

Цѣноразписи при поискване изпращае безплатно.

ОЧАКВАМЕ ПОРЪЧКИ.

ПРОДАВА СЕ нива — 53 декара въ мѣстността „Кайлъка“, надъ Кирчовата воденица.

1—4 споразумение — редакцията

ПРОДАВА СЕ ново лозе — 3 1/2 декара — 2,000 глави въ мѣстността „Карамджелъка“.

За споразумение при **Антонъ Янчевъ** — бакалинъ.

1 — 2

Продава се Дворно мѣсто отъ 300 кв. метра на жгълъ и хигиенично мѣсто.

1—3 Споразумение — редакцията.

На нѣдъ ?

Българското гражданство е повикано днесъ, при усилването на стремежа му за организиране въ партийни единици, да се произнесе само за физиономията на своятъ общественно-политически животъ, който въ послѣдствие почва твърдѣ не красиво да се подава на обратъ, какъвто може да се очаква само при една политическа деморализация. Прѣка послѣдница отъ това сж и позивитѣ, които ежедневно се отправятъ къмъ това гражданство — било чрѣзъ печатното, било чрѣзъ живото слово — отъ прѣдставителитѣ на политическия группировки въ страната, които, разбира се, подъ никакъвъ прѣдлогъ, не бива да се оставятъ незаблѣзани, а трѣбва да се посрѣщатъ съ подобающиятъ интересъ и нужната киритика. Съ внимание и критика гражданството трѣбва да приема и отхвърля тия пълни съ значение позиви, свѣдени въ послѣдствие до закръгленитѣ фрази: „На дѣсно“ и „На лѣво“. — „На дѣсно“ — вика колкото гласъ я държи реакцията: за да прѣвлича подрѣзници и

продължи живота си, изложенъ вече отъ политическия атаки на гангрена; „На лѣво“ — трѣби истинската демокрация: защото само тамъ е възможно сществуването на социалната справедливостъ — основата на която ще трѣбва да легне всѣка права държава, която иска да създаде условия за благоденствието на демокрацията! . . .

И колкото тия позиви ставатъ по-чести, толкова по-вече тѣ вдхвватъ вѣра въ тържеството на демокрацията и толкова повече ней се налага д-врѣме да се замисли за собственото си положение, което отъ денъ на денъ, благодарни на политическата хилавостъ на българското гражданство, става все по-плачевно и по-плачевно!

Реакцията, царяща не тѣй случайно въ нашиятъ социално-политически битъ е спряна на кръстопътъ и дебне моментъ за да прогласи своето тържество. За това не малко ще ѝ помогнатъ милитаризма и бюрокрацията, които все повече и повече се разрастватъ. Въ противовѣсъ на това разрастване и демокрацията трѣбва да се свѣсти. И тя трѣбва да стѣпи вече на собственитѣ си крака, да застане на пѣя на реакцията въ стройни редове, за да прѣдврати сегашниятъ ѝ полетъ и я накара да намбри своягъ, макаръ и не желанъ, пътъ — пътгъ на политическото крушение, на политическата гибель . . .

И така, нашиятъ общественно-политически животъ въ настоящиятъ моментъ прѣдставлява една арена, раздѣлена на двѣ половини: едната за ония, които се явяватъ подрѣзници на „дѣсницата“, а другата за тия — на „лѣвицата“. — Първитѣ искатъ чрѣзъ потисничеството да трупатъ богатства за частично благоденствие, а вторитѣ — чрѣзъ политическо свѣстяване да доставятъ благоденствие за народнитѣ маси.

Слѣдъ всичко това намъ ставатъ вече ясни побудитѣ и стремежитѣ, както на едната, тѣй на другата страни и всѣко съмнѣние въ тѣхвата дѣйствителна разлика нѣма никакво основание, тѣй като, както срѣдствата, съ които си служатъ, тѣй и прѣслѣдванитѣ цѣли сж повече отъ явни. Остава сега гражданството да се справи съ тая дѣйствителностъ, и слѣдъ като я прѣцѣни обстойно, да се яви подрѣзникъ на тая страна, която се явява защитница на истинскитѣ общественни интереси. Не ще съмнѣние, че такава ще бжде страната, която се явява като отгласъ на позива: „На лѣво!“

— „На дѣсно“ е смрадъ и бѣди!

Прочие, на лѣво и пакъ на лѣво, за да се съгъстяваме редоветѣ на истинската демокрация, радѣтелката за Народни благочестия!..

Живота на открито.

Ние се намираме въ срѣдата на пролѣта, когато всичко благоприятствува за живота на открито, когато природата много естествено събужда у насъ влечение да бж-

демъ срѣдъ нея. Първо, дѣцата усѣщатъ тая вужда и весели, доволни се сбиратъ за-дружно по улицитѣ и полетата. Нека играятъ, нека припкатъ и се развиватъ! Не ги спирайте, не имъ заирѣщавайте благодатнитѣ игри, но гледайте да играятъ по възможностъ на чисти мѣста. Извеждайте ги често вѣтъ отъ града, на полего, дѣто широко, широко да дишатъ свѣжиягъ, чистгъ въздухъ и упражняватъ мишцитѣ си. Тамъ и тѣлесно, и душевно тѣ се развиватъ. Тамъ и ловкостъ, и въображение се развива, и добри чувства и солидарностъ.

Но и ний възрастнитѣ, които тѣжкия съврѣменъ животъ затваря въ стаятъ, въ работилницитѣ, въ дюкянитѣ, въ кафенетата и у които това естествено влечение волно и неволно се задушава, ний сжщо така трѣбва да се стремимъ къмъ открития животъ. Спортнитѣ игри, които се устройватъ вече на всѣхдѣ, прѣслѣдватъ именно тая цѣль: да извадятъ човѣка отъ задушливата атмосфера и, когато му доставятъ едно по разумно развлѣчение, чрѣзъ упражнение, да издигнатъ високо тѣлеснитѣ му сили. Тѣ иматъ само тоя недостатъкъ, че често увличатъ човѣка до крайностъ и го държатъ въ рамкитѣ на една

срѣдѣлена цѣль. Упражнението на велосипедъ, юващкитѣ упражнения, както и други нѣкой, не въведени още въ България спортни игри, сж едно цѣнно срѣдство за поощрѣние живота на открито, стига само да не се злоупотрѣбява съ тѣхъ и да не се израждатъ до положение да надминатъ цѣльта си. Не е цѣльга на юващкитѣ игри да подготвяме акробати, нито дѣлото на упражнението съ велосипедъ да измиемъ едно несъответствено на силитѣ разстояние. Това е вече въ ущърбъ на здравето и като развива съревнование, даства различно душевно настроение у участвуващитѣ, болшинството отъ които испадатъ въ положението на засрамени, убити духомъ. А да избѣгнатъ това душевно опадане, тѣ се принуждаватъ да се прѣсилватъ, да надминатъ силитѣ си и се поврѣдятъ. Така че упражненията сж полезни, когато не достигатъ тоя прѣдѣлъ и не си поставятъ послѣдната цѣль.

Туристическия излѣти, като развиватъ любовъ къмъ природата, отвлечатъ сжщо така човѣка отъ душливата атмосфера на градоветѣ и поощряватъ живота на открито. Нищо по цѣнно отъ това, да се доближиш до природата, да изпиташъ животворното ѝ влияние, да се изпълнишъ отъ могъществото ѝ. Природната красота дѣйствува цѣлителино на човѣка, а то засилва изнуренитѣ нерви и повдига отпадналия духъ. Като отвлича човѣка отъ ежеднвнитѣ тежки грижи, природната разнообразна картина влива нови струи за животъ и ободрява разколебаната надежда за смислено сществуване. И всичко у човѣка се обновява. Дишането, кръвообрѣщението, храносмилането, функциитѣ на кожата, на другитѣ органи, отъ които едни творятъ потрѣбни вещества, а други отдѣлятъ непо-

трѣбнитѣ и врѣднитѣ — всичко това се издига на една степен повече и човѣкъ изпитва жизнерадостно задоволство, призакъ на нашето здраве. Но и туристическият излѣти често прѣвншат цѣлѣта. Спомнямъ си една другарска група туристи, които си задали за цѣль, както не рѣдко става, да се качатъ на Мусалла, високиятъ връхъ на величествената Рила. И трѣгватъ прѣзъ ношѣта рано, макаръ значително изнурени до тогасъ, вървятъ безспирно къмъ високия връхъ, безъ да погледнатъ наоколо, безъ да се любоватъ на хубавитѣ мѣста, прѣзъ които минаватъ. Току що пристигнали, безъ отидъ, смѣкватъ се надолу и, съ сломенни сили, едва достигатъ началниятъ пунктъ. Трѣбваше една седмица за възстановление изгубени напразно сили. И много естествено, у тѣхъ се уби хубавата инициатива за други излѣги. Такива излѣти сж безполезни и врѣдни. Не е цѣлѣта на излѣгитѣ да можите да кажите, че сте ходили тукъ или тамъ, а да прѣживѣете известно врѣме срѣдъ природата, която ви изпълня съ животъ и дава стимулъ на вашето съществуване.

Д-ръ Спасовъ.

Искать нови гимназии.

(Продължение)

Каза се, че първо бие на очи голѣмия брой на учителитѣ и мнозина, като изваждатъ този факъ на лице, хвърлятъ упреци, че тѣ трѣбвало не да учителствуватъ, а да се захващатъ на своя работа, защото иначе, казватъ тѣ, земеделскитѣ училища не отговарятъ на назначението си и отъ тамъ, правятъ ония чудовишни заключения за тѣзи училища, за които ние често слушаеме.

Ние мислимъ, обаче съвсемъ обратното. Ако има нѣкой, който най много би подпомогналъ за подобренето на главния поминѣкъ въ страната, то именно е селския учител, който живѣе въ самата страна на земеделѣца, който най добръ и най-отблизо познава нуждитѣ на селения и неговия занаятъ. Днесъ и земеделци и лозари въ селата търсятъ хора, които не само да учатъ тѣхнитѣ дѣца, но да научатъ и самитѣ тѣхъ, защото врѣмето наложи много нужди, които които тѣ днесъ немогатъ при това производство да бждатъ удовлетворни. На земеделското население, единствената и най-главна подпора на страната, което поради мжчното положение, емигрира м. г. и на маси въ Америка, тази година въ Ромжния, трѣбва да се пратятъ хора съ положителни и реални знания, които ще улеснятъ поминѣка на селения. Петъ присадени дрѣвчета въ едно село отъ учителя, едно научване само на единъ двама селени, какъ да си прѣчистятъ сѣмето отъ главня, посѣване на декаръ люцернова ливада, което ще породи съревнование и надпрѣварване въ другитѣ, ще донесе благодать въ нашата земя, а това може да го направи селския учител, стига послѣдния да е училъ това, да знае това, а врѣме за това, той има прѣдостатъчно, безъ да уврѣжда своето специално прѣдзначение.

Ето за какво, ние мислимъ, че днесъ повелителнитѣ нужди изискватъ, щото вратитѣ на селскитѣ училища, трѣбва да бждатъ открити за ония наши младежи — свършили земеделскитѣ ни училища. Това го изискватъ и добръ разбранитѣ интереси на тази страна. Не само педагогичеситѣ сж, които ще дадатъ добри граждани, защото беше врѣме, когато нѣмахме такива, но това не бъркаше да има и по добри граждани и повече патриоти. Днесъ борбата за съществуване е по мжчна, за това и повече отъ всѣкога се чувствува нуждата

отъ хлѣбъ. Дайте наука на ония, които порятъ земята за да изкаратъ по лесно своятъ черъ хлѣбъ, да се нахранятъ по добръ, пѣкъ тогава имъ прѣскайте друга култура, за която толкова много ни говорите! Но не е само тази ролята на селския учител. Нему подлежи да присади въ душата на селското дѣте, обичъ и привързаностъ къмъ бащиния му занаятъ, а не отъ щение, да го научи да обикне дрѣвчето, добичето и земята, а това може да го даде оня, който самъ обича и познава тази земя и това дрѣвче.

Но, нахвърлятъ ни още, че свършилитѣ тѣзи училища се настанили, каже, на държавната трапеца. Отъ горнитѣ цифри, дѣйствително ние виждаме, че отъ Плѣвенското училище има 41 човѣкъ, а отъ Садовското 90 на обществена работа. Но, пита се каква служба заематъ тѣзи хора? Да, вѣрно е, но тѣзи хора заематъ службата на земеделскитѣ инспектори, ръководители на лозови и овощни разсадници, лѣсничии и градинари по градове, управители на земеделски училища и стопанства, и други чинозници по земеделското и отраслитѣ му. Въ това си качество тѣ бродятъ по села и градове да прѣскаятъ звание съ живо слово и дѣла, между масата, която съ жадностъ слуша словото имъ. Тѣ не сж закачили на гвоздеа това което сж учили, напротивъ, тѣ сж тъкмо въ своята роля. До единъ сж свършили нашитѣ земеделски училища. На тѣзи скромни работници се дължи именно въведението на 30.000 и повече плуга въ страната, тѣмъ именно се дължи устройването само прѣзъ 1906 година 574 практически курсове по земеделството и отраслитѣ му съ 29326 слушатели, тѣмъ именно се дължи производството въ страната на 14,000,000 американски лозови прѣчки; тѣ сж които сж дали на страната само за 1906 год. повече

10000000 американски лозови прѣчки и пр. и пр. Това, трѣбваше прѣдъ всичко да знаатъ Вълочитѣ, прѣди да опрѣкватъ въ „настаняване на държавната трапеца“ на нашитѣ свършили земеделски училища и на това отгорѣ да не ни коткулятъ на запъртъчавийца*). Безспорно, има и изключение, че нѣкой сж зарязали своята специалностъ. Но кждѣ нѣма тѣзи изключения? Нима всички свършили духовно училище ставатъ духовници, нима всички свършили военното училище, даже и при хубавата перспектива на тѣхното бждаше ставатъ офицери? Изключение има всѣкждѣ, има го и тука. При това, нека не се забравя, че земеделството, има своитѣ особености. За него човѣкъ мжчно се захваща. Това не прилича да си свършилъ правото и веднага да се захванешъ на адвокатство, защото на юриста всячки капиталъ се състои въ единъ сборникъ на законитѣ, и почване веднага работа въ сдилищата, нито пѣкъ може да се уподобява на свършилия духовно училище, всяката сермия на когото се състои въ единъ трѣбникъ и единъ патрахилъ.

На свършилия земеделско, занаятчишко или търговско училище, сж нуждни не само трудъ, много икти и черенъ, но и огроменъ капиталъ. Липсва ли послѣдния, нищо не става. Това за ония, които обичатъ да критикуватъ.

На свършекъ, безъ да претендирамъ, че съмъ изчерпалъ този толкова важенъ въпросъ, по който, слѣдъ като се посочиха какво правятъ много по просвѣтени отъ насъ страни, слѣдъ като се видѣ, какво е направено и у насъ, — идвамъ до заключение, че много малко е направено у насъ по отношение поминѣка на едно 4 милионно население. Въместо гимназии, които могатъ да съществуватъ въ ограничено число, ние трѣбва да

покривемъ Българи врѣдъ съ професионални училища, защото бждашето, могъществото на тази земя, се състои въ професионалното образование на тази огромна маса, която днесъ тѣне въ немотия и гладъ. А това може да го направи държавата. Облекчението и отстранението на всички трудности, съ които се бори днесъ селското население, трѣбва да влѣзе въ задачата на държавата, защото благополучието на това население, съставлява благополучието на държавата. Държавата трѣбва да прави това, още не само и за туй, че селското население е онова, по което се мѣри способността на нашата страна по отношение къмъ военната отбрана, но още и затова, че това население съставлява и главния потрѣбителенъ пазаръ. Но има и друга една страна на въпроса. Въпроса за замледѣлието днесъ е не само икономиченъ, но и социаленъ въпросъ. Главната задача не се състои само въ увеличаване богатството на страната, но и въ подържането и развитието на енергично и трудолюбиво население.

*) Нима трѣбваше на тѣзи длѣжности да се назначатъ абаджии и кундураджии!?

Я. Ст. Забуновъ.

Театръ и музика.

На 13 т. м. въ 4 часа се състоя духовниятъ концертъ, даденъ отъ хорътъ при църквата св. „Параскева“, който за голѣмо наше очудване бѣ добръ посѣтенъ. Съ малки изключения, концертътъ се състоеше отъ доста добри духовни пиеси, избрани отъ най-видни духовни руски композитори. На прѣвъ погледъ, отлично впечатление правеше добрата организация на хорътъ, дирижиранъ отъ г-нъ майоръ Вълчевъ, който съ своята похвалителностъ, съ свой трудъ и усилване организира единъ такъвъ хоръ, какъвто нѣмахме до сега въ нашия градъ.

Ние не ще възвеличаемъ г-нъ Вълчевъ за нѣкой талантливъ музикантъ, защото, ако стоимъ това и той самъ би се докачилъ, а ще го похвалимъ като деятеленъ простосъртенъ човѣкъ, който употребява свободнитѣ часове отъ своята професия, за да услужи на обществото, да пропагандира музиката и най-сетне да удовлетвори своитѣ музикални влечения. Очибяющъ фактъ е, че, ако, г-нъ Вълчевъ не бѣ попадналъ вслѣствие прѣмѣстването си въ нашия градъ, едва ли нѣкой отъ нашитѣ „дипломирани“ музиканти би се заелъ съ такава трудна работа, да организира подобенъ хоръ. Не му е мѣстото тука да илюстрираме способността на нѣкои „дипломирани“ музиканти, които не служатъ на дѣлото, а на интереса. Или ще кажатъ тѣ: „Искусство за искусство.“ — Не малко важно ще е ако споменемъ за отношението на нашето духовно пастирство къмъ подобни концерти. Ако само се взрѣше човѣкъ въ публиката и прѣброеше черни капи, едва ли би съзрѣлъ поне една. Жалко, но фактъ.

Огносно изпълнението на духовнитѣ пиеси смѣло можемъ да кажемъ, че то сравнително бѣ добро. При даването на тази оцѣнка, нека се има прѣдъ видъ, че ние сме се съобразявали съ нѣколко обстоятелства: първо, не многото врѣме отъ какъ съществува хорътъ, второ — резоважа на нашата сцена и трето, което е най-важното, че г-нъ Вълчевъ има работа съ хористи, на които той сега дава основа на тѣхната музикална дѣйностъ, а не съ опитни такива. Най-слабо бѣ изпълнено „херовикото“ отъ Бортиянски-Цѣлата тази пиеса е чудно велика по своитѣ акорди. Като че ли, прѣзъ нея автора

е искал да излъже всички възможни акорди на музиката, затова и тя заема първо място от композицията му. За жалост тя не се изпълни добре. За да изпълнят добрите акорди на тази пиеса, нужно е оформен звучен бас и тенор, които тука, не ще сгръбим, ако кажем, без да обиждаме, че сж слаби. От изпълнението на соловит парчета, от дъщерит на Г-нъ Вълчева, останахме доволни. Особено ни е приятно да искажем нашето задоволство от пѣнието на г-ца Вълчева. Колкото за пиянската можем да я похвалим като добра акомпаньорка на пияно, но не ѝ като добра солистка.

На всички участвуващи нашит поздрави.

*
**

Много пъти сме писали за голѣмото постоянство на нашето Ж. Пр. Благотворително Д-во „Пробуждане“, което въ продължение на не повече от двѣ години развива неимоверна грѣскава дѣйност.

Без съмнение, туй много ни радва, още повече, че от труда на дамитъ-членки се издържа бѣзилитна трапезария за даване храна на дѣца от бѣдни родители. Тѣ чрѣз редъ вечеринки, театри и пр. се стрѣмятъ да добиятъ приходъ за изържана тая послѣдната.

Съ такава цѣль се даде и вечеринката на 14 т. г. вечерта, въ салона на Д-во „Съгласие“.

Обаче, за голѣмо наше съжаление, ще отбѣлжимъ, че даването подобни вечеринки съ работи, които не могат да задоволятъ изтънения вкусъ на публиката е повече от осждтелно.

Вкуса на публиката, не веднѣжъ сме излизали тука да констатираме. е вече прѣпълненъ и жаднѣе да чуе нѣщо ново. нѣщо което да възбуди нежни чувства.

Имено съ тая вечеринка не се постигна нищо. Посѣтителитъ излѣвоха изъ салона разочаровани.

За забѣлѣзване е, че работи безсолни, които не заслужаватъ ни най малко внимание се посѣщаватъ, а таквизъ отъ които може да се извлече известна полза се прѣнебрѣгватъ. Фактъ, който навѣва тъжни впечатления.

ДОПИСКИ

До Госоодина
редактора на вѣстникъ
„Правда“ въ гр. Пльвенъ.
Господине Редакторе,

Извѣстно Ви е, че въ Пльвенъ има нѣколко акционерни търговски дружества: „Сила“ „Успѣхъ“, „Нива“, „Изворъ“ и др. Тукъ думата ми е за дружеството „Изворъ“, на което съмъ и акционеръ. Това дружество имаше за управници хора отъ сгромолясаната „стамбововщина“, които го управляваха редъ години, догдѣто го докараха да пропадне.

Дружеството е въ ликвидация, съгласно рѣшението на събранието станало прѣзъ мартъ 1905 година. За ликвидационна комисия се избраха: Г. Г. Миленко Марковъ, Коста Илиевъ и Т. Бараконъ. На тѣзи господа се прѣдвиди възнаграждение за трудитъ имъ по ликвидацията, а особено на Миленко Марковъ, който получава не по малко отъ 1200 лева годишно. Какво е направила до сега тази комисия и въ какво положение се намиратъ дѣлата на дружеството никой не знае, защото става вече три години отъ избиране на ликвидационна комисия и до сега не е свиквано събрание, а дали е имало публикация на годишния балансъ това знае пакъ комисията.

Чакъ сега се усѣщамъ, че бѣше правъ учителя Никока Шапкоровъ, когато осждаше въ очитъ самитъ управници, за гдѣто на сила сж изтѣргвали пълномощия отъ нѣкой акционери, та да могатъ да бждатъ сигурни въ изборитъ. Благодарение настояването на учителитъ Шапкоровъ, Цонко Христовъ и пишущия настоящето, рѣши се ликвидация, която не бѣ по волята на управницитъ.

Опрѣдѣлениятъ двѣ годишенъ пертодъ за ликвидация изтече, изтече и една година повече и събрание не се свиква. А това не е ли нарушение? Говори се, даже, че М. Марковъ забравилъ гдѣ е била по-рано канцеларията на дружеството, тѣй като живѣял въ село Лѣтница и отъ тамъ получавалъ възнаграждението си. Лошигѣ езици говорятъ много, нъ за сега толкова. Другъ пѣжъ съ факти може и повече.

Его защо моля, Г-не редакторе, запитайте чрѣзъ вѣстникътъ си „ликвидационната“ комисия: 1) Колко годишенъ срокъ ѝ е даденъ? 2) Защо не е свиквала събрание? 3) Считали, че има нарушение на закона 4) Желаетъ ли да свика въ най-скоро врѣме събрание и кога? и 5) Имали нѣкой членове отъ комисията, които да длжатъ на дружеството или не? — защото това е нужно да се знае.

Ще се помъча да събера, ако ми е възможно нѣкой и други факти и тогава пакъ ще Ви ги съобща. За стореното отъ васъ ще Ви благодаря прѣлварително.

с. Махалата 10/IV 1908 год.

Съ почитъ и поздравъ Селянинъ.

Б. Р. Повеже работата се касае до единъ общественъ въпросъ, то даваме място на тая кореспонденция, като същеврѣменно помолваме визираната ликвидационна комисия да отговори на зададенитѣ въпроса.

До Господина Редактора на в. „Правда“

Пльвенъ.

Послучай опровержението, дадено отъ Г-на К. Атанасовъ, Дол.-Джбнишки кметъ, за израсходваната газъ, въ което тамъ, самъ той се въздига, като казва, че той само гледа възвишено на работитъ, а другитъ остава на страна, пакъ забравя, че има хора, които много добродѣяния сж дали за селото, отъ колкото самъ той, който служи за свой користни цѣли, дайте моля място на слѣдното:

Съжелявамъ, че автора на опровержението мисли, какво, че ще има нѣкой да му вѣрва на думитъ въ него, защото смѣтката му е крива. Вънъ отъ това малко сж хората, които да му вѣрватъ, а такива сж само неговитѣ икономически роби.

Автора на опровержението казва, че като направилъ смѣтка, за врѣмето отъ освобождението ни до сега намѣрилъ, че едва ли сж похарчени 280 каси газъ за освѣтление общинското управление.

Щомъ това е така, азъ го моля, да си направи смѣтката още единъ пѣжъ и то по добрѣ, защото, само за 1905 година е похарчилъ самъ той 52 каси газъ, а за другитѣ години въобщо оставатъ 228 каси.

Раздѣлени тия каси, спорѣдъ него, на година по 7 1/2 каси, — нѣщо невѣроятно: Какво противорѣчие!

Казва милостята му, че освѣтлявалъ улицитъ, което е сжщо невѣроятно, защото никога фенери не сж свѣтили изъ селскитѣ улици. Да, само прѣдъ неговата крѣпча е

свѣтилъ единъ, за което сж свидѣтели самитѣ жители на селото, па макаръ и „Радослависти“ да сж тѣ.

Знае се сжщо, че и прѣзъ 1906 год. е израсходвана 52 каси, а пакъ за 1907 год., по малко 25—каси. Най-добрѣ ще е, г-нъ Кжно Атанасовъ да си направи трудъ и смѣтката си да прѣври по-добрѣ, и тогасъ да излѣзе да се оправдава.

27/III 908 год.

„Единъ Селянинъ“

с. Дол.-Джбникъ

ХРОНИКА.

Изборитъ за народни прѣдставители ще се произведатъ на 25-й мнй. За разтурянето на камарата и денътъ на изборитъ е издаденъ княжески указъ № 200, отъ 17 того.

Вѣнчавка. Нашиятъ добрѣ приятель, бивши чиновникъ при мѣстниятъ банковъ клонъ, а сега такъвъ при Бургазкитъ, г-нъ Минчо Станевъ ще се вѣнчае на 20-й того съ съгражданката ни, г-ца Здравка Д. Желѣзарова. По случая нашитъ поздрави ѝ благопожелания.

Бламирането на общинския ни съвѣтъ, до колкото можахме да узнаемъ, щѣло да стане на 25 или 26 того. Значи изборитъ за градскиятъ общински съвѣтъ ще стане на слѣдующата седмица слѣдъ законодателнитѣ избори.

Ромѣнскитѣ учители. за които писахме въ миналия брой на вѣстника си, въ понеделникъ сж гости на градътъ ни. Учителството отъ всички училища въ града ни е взело нуждитѣ грижи за да бждатъ посрѣщнати, колкото се може по-добрѣ. Научаваме се, че г. кмета билъ рѣшилъ да не дава никаква помощъ за това посрѣщане, при все че имало оставали за такава цѣль 200 лева, защото били учители.

За посрѣщане на 18 ромѣнски офицери кмета похарчи 800 лева, а за това на 90 души учители отказва всѣкаквѣ помощъ. Но той е длженъ да подкрѣпи учителството ни, което е тѣй нелѣпо поставено, поне като патриотъ! . . .

Държавенъ изпитъ на основнитѣ учители отъ окръга се произведе на 18 и 19 того. Явиха се 62 учителки и 73 учители. Дадени бѣха слѣднитѣ теми: 1) Награди и наказания при възпитанието и 2) Ходъ при обучението по граматика и какъ ще се прѣдаде една методическа единица при голя учебенъ прѣдметъ.

Ревизията на комитета Царь-освободителъ се извършва отъ финансовиятъ инспекторъ, г-нъ Караджовъ съ помагачъ единъ чиновникъ отъ Финансовото Министерств. Говори се отъ нѣкой и други граждани, които сж имали срѣща съ тия ревизори, че били намѣрени много голѣми разпилявания на общественна пара при постройката и нареждането на мовзволитъ и кщцата-музей въ Пльвенъ и кщцитъ-музей въ Пордимъ, Горня-Студена и Бѣла-Варъ за постройкитѣ е била купувана 3 1/2 ст., а по разпискитѣ за оправдаване разходкитѣ 4 1/2 ст. На много разписки поправяни числата. Тѣй напр. по една разписка получени 150 лева, а поправена отпослѣ на 450 л. А пакъ за Пордимъ, гдѣто работитъ по кщцитъ-музей сж вършени отъ войници и селяни — единъ видъ „ангария“, прѣдставени били разписки за оправдане разходвани за тия работи пари.

Научаваме се, че някои училищни тайни въ мъжката прогимназия въ градътъ ни сж ставали известни и вънъ отъ училището. Желателно е Дирекцията на прогимназията да обърне внимание върху тоя фактъ и припомни на подвѣдомственото си учителство, че правата му сж съпроводени и съ задължения, които небива да се забравятъ. Иначе не ще мине много врѣме и ще мочнемъ да слушаеме и отъ ваксалжитѣ, въ подробности, какво става изъ дирекция и учителски съвети.

Величественната баня — „радостта“ на нѣкои и други стамоловисти въ града ни спрѣ да отговаря на прѣдзначението си, за сега за 10 дни. Да, спрѣ и то тъкмо 2 дни прѣдъ Великъ-денъ — тъкмо, когато бѣше най-потрѣбна. Говори се отъ нѣкои, че ѝ била поврѣдена машината, а отъ други — че между наемателя и кмета имало конфликтъ по назначаването на машинистъ при банята за врѣмето до окончателното ѝ прѣдаване. И тукъ партизанщина? — та кждѣ ли не е била? За всѣки случай малко далновидност и ще си уяснимъ подбудитѣ, които сж родили тая гиздава постройка.

„Плѣвенски театъръ“ даде на 2 девъ на Великъ-денъ пиеситѣ „Службогонци“ и „М 13“. Изпълнението на по главнитѣ роли и въ двѣтѣ пиеси бѣ добро. Актьоритѣ отъ „Плѣвенски театъръ“ сж значително напрѣднали и не ще е неумѣстно, ако почнемъ за въ бъдаще да ожидаваме нѣщо повече, отъ което ни поднасятъ съ игрането си сега. Посѣтени бѣха малко. Фактъ, който навѣва тѣжни впечатления.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ
списание

Съврѣмenna Хигиена

Година II (1908) Къща II

съдържание

1. Д-ръ К. Пашевъ — II международенъ конгресъ по училищна хигиена.
2. Д-ръ Ст. Спасовъ — Хигиена на затворитѣ.
3. Д-ръ Г. Панайотовъ — За нашитѣ глинени готварски съдове, глазирани съ оловна глечъ.
4. Т. Виденовъ — Видинскитѣ основни училища въ хигиенично и ступанско педагогично отношение.
5. Инж. арх. Т. Трендафиловъ — Приципи и сравнения въ постройката на по-главнитѣ болници въ свѣта.
6. Ж. Чанковъ — Градътъ на болни дѣца.
7. Д-ръ М. Васевъ — Микробнитѣ болѣсти като учебенъ материалъ.
8. Медич. Хигиенична библиография.
9. Медич. Хигиенична хроника — Изъ чужбина: Изъ нашенско.

Въ печатница „Надежда“ се намира за проданъ Птицевъденъ Календаръ
за 1908 год.

отъ Н. Илиевъ

Управителъ на землед. училище въ Борушъ.

Еlegantно подвързанъ

Цѣна 60 ст. съ поща 70.

ИЗВѢСТИЕ

Извѣствамъ на интересующитѣ се господа, които иматъ нужда отъ доброкачествена варъ да заповѣдатъ въ склада ми, на улица Александровска до хотелъ Търговски. Варъта е отъ с. Горникъ (Червенъ-Брѣгъ). Продажбата е на едро и дребно по най-износни цѣни.

Съ почитание: Стерю Дионисовъ.

ВАЖНО ЗА Г-ДА ЛОЗАРИТЪ.

Желаете ли да си осигурите изобилна и здрава реколта грозде?
тогава прѣскайте си лозята изключително само съ:

„САЛАМУРАТА FLORICA“

САЛАМУРАТА FLORICA

САЛАМУРАТА FLORICA

е единственото сигурно сръдство противъ Маната (Peronospora) на дозята, както и противъ всички паразитни болѣсти, като Blak-Rot, Oidium и пр. Не гори лозята и е всекога точно дозирана. Не съдържа никакви киселини, нито варъ (приемаме всекакви анализи).

Саламурата Florica тѣй като се разтваря моментално, улеснява прѣскаването, поради което се печели много врѣме; тя съвѣтъ не запушва прѣскалката. Саламурата Florica употребена на млади растения, както и на кръжитѣ лози, на които листята сж извънредно нѣжни дава блѣскави резултати; никакъ не гори листетѣ; а освѣтъ, че унищожава маната, чрѣзъ веществата която съдържа, тя храни лозята, като я прави буйно да расте.

Саламурата Florica е единствения економически практически препаратъ, който е въведенъ въ Ромѣния отъ малки и голѣми лозари.

Увѣряваме г. г. лозаритѣ, че слѣдъ употреблението на това прѣвъзходно сръдство, ще останатъ напълно доволни.

Прѣпоръчаме и прѣвъзходната ни

„ПРѢСКАЛКА FLORICA“

усъвършенствуванъ моделъ

отъ която могатъ да се ваятъ всички части, за да се чисти и поправя. Тая прѣскалка е истинско чудо по своето устройство, здравина и функциониране. Проспекти и цѣноразписи се пращатъ и

франко при поискване.

„FABRICA FLORICA“ — GRAIOVA (Roumanie).

Прѣдставителъ за Плѣвенски окръгъ и складъ,

Н. Хр. Хасекиевъ — Плѣвень.

Намара се и за проданъ при Тихоловъ & Врабевски, Плѣвень.

Обявления отъ сждеб. пристави

№ 2039

Извѣствамъ, че отъ 19 априлъ до 19 май т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще продавамъ на II публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи, въ землището на с. Махалата:

1) Къща „Горната махала“, съ дворъ 1200 к. м. оцѣнена 510 лева.

2) Нива 6 декара „Задъ Лозята“, оцѣнена за 30 лева.

3) Нива 3 декара 8 ара, „Чакръцитѣ“, оцѣнена за 19 лева.

4) Нива 2 декара „Срѣднъ-Врѣхъ“, оцѣнена за 10 лева.

5) Лозе 1/2 декаръ „Лозята“, оцѣн. 150 л. Горния имотъ принадлежи на Тоно Плъчевъ отъ с. Махалата не е заложенъ, продаватъ се по взисканието на Плѣвенската Земледѣл. Банка за 450 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5909 издаденъ отъ II Плѣвенски Мир. Скъпия.

Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 26 мартъ 1908 год.

III Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 358. — Извѣствамъ на интересующитѣ се че отъ 29 мартъ до 29 априлъ т. г. до 5 часѣтъ слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се, въ гр. Плѣвень, а именно: 1) едно дворно мѣсто въ гр. Плѣвень, IX кварталъ, отъ 1254 кв. метри, при съседи: Василь Николовъ, Коста Ангеловъ, Капитанъ Ив. Плъловъ, Сирко Вълковъ, Гечо Николовъ и Мария Ангелова, оцѣн. за 1881 л. — Горниятъ имотъ

принадлежи на покойния Христо К. Фиковъ отъ гр. Плѣвень, продава се за погашение дълга му къмъ хазната на сума 2597 л. 74 ст., по изпълнителенъ листъ, № 7502, издаденъ отъ Варненския окр. съдъ. — Наддаването ще се почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%. — Разгледжанието книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Изпълнително дѣло № 1051/1907 год.

гр. Плѣвень, 7 мартъ 1908 год.

2—2247-2 I Бирникъ: В. Димитровъ

№ 1129

Извѣствамъ, че отъ 19 Мартъ до 19 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ гр. Плѣвень, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвень I кв. съ дворъ 1515 кв. метра при съседи: Д-ръ Хесакиевъ, Иванъ Герасимовъ, Петкана Симеонова и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣнена за 3000 лева.

2) Нива бивше лозе въ мѣстността текиски орманъ при съседи: Маринчо Христовъ, Стефанъ Бойчиновъ, Иванъ Юрдановъ и пѣтъ отъ 6 декара оцѣн. за 90 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Неко П. Х. Георгиевъ отъ Плѣвень не сж заложенъ продаватъ се по опредѣление на Плъв. Окр. Съдъ, като неподелимъ имотъ.

Надаванието ще почне отъ горнитѣ цѣни. Разгледжанието книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 5 мартъ 1908 год.

Дѣло № 1047/907 год.

I Сждебенъ Приставъ: Хр. Ив. Къччевъ.